

יבמות ב: (תחילת הגמרא) עד ג: (שם מהסוף)

ביאורי מושגים
בניין אב - כאשר אנו מוצאים דין שתקף במקרה מסויים אנו יכולים ללמוד אותו על כל המקרים מאותו סוג (לכן על אף ש'פטור צרות' נאמר באחות אישה אנו לומדים ממנה על כל קבוצת הנשים ששיכת לאותה קבוצה (הנשים האסורות באיסור כרת))
 אבל אם יש הבדל בין המקרים כבר לא ניתן ללמוד בניין אב (לכן לא לומדים מאחות אישה שאסורה רק על אח אחד - על הקרובות שאסורות על כל האחים)
עונש ואזהרה - כדי להעניש אדם על עבירה צריך פסוק אחד שקובע שהמעשה אסור ופסוק נוסף שקובע עונש לעושה את המעשה

ציטוט מהמשנה

15 הקרובות (האסורות רק על אח אחד ומותרות לאחים האחרים)

- בנות:** בתו, בת אשתו
- נכדות:** נכדתו, ונכדת אשתו
- אימא:** האימא של אשתו
- סבתות:** הסבתות של אשתו
- אחיות:** אחותו החורגת, אחות אשתו, אחות אימו,
- נשות קרובין:** אשת אחיו החורג, אשת אחיו שמת לפני שאחיו נולדו, אשת בנו.

מדוע סידרו את הרשימה בסדר זה

- תשובה א' (נדחתה):** חומרת העבירות, דחיה: חמותו היא המקור לחיוב שריפה והיה לשנותה בראשית הרשימה
- תשובה ב' (נדחתה):** מה שנדרש נכתב לפני מה שנלמד במפורש (הדרשה יותר חביבה)
- דחיה:** אם כך היה צריך לכתוב את אחותו ואחות אשתו בסוף
- תשובה ג':** באופן כללי לפי סדר הקירבה ובאופן פרטי לפי קבוצות (לכן ענייני האחים קדמו לכלתו)

ציטוט מהמשנה

נשים הקרובות פטורות צרותיהן ... מן החליצה ומן הייבום

הקרובה אוסרת את הצרה (האישה הנוספת) רק במקרה של ייבום, במקרה רגיל מותר לישא את הצרה של אישה קרובה. לכן כתוב שהקרובות פטורות ולא כתוב שהן אסורות

המשנה היא כשיטת אבא שאול הסובר שחליצה קודמת לייבום (לכן כתוב קודם חליצה ואחר כך ייבום)

- לפי רב (הפותר צרת סוטה מייבום) ור"א (הפותר צרת איילונית מייבום) המשנה ממעטת:**
- א. מחזיר גרושתו (אחרי שנשאת לאחר)
  - ב. ממאנת (יתומה קטנה שמאנת להתייבם)
- מחזיר גרושתו וממאנת - לא פטורות את צרותיהן מייבום.

- המשנה מדגישה פעמיים שזאת הרשימה (חמש עשרה 'והרי אלו') ואין בלתה - כדי למעט:**
- א. סוטה (אישה שזינתה תחת בעלה)
  - ב. איילונית (אישה שלא התבגרה פיזית)
- סוטה ואיילונית - לא פטורות את צרותיהן מייבום.

אבל לפי רב ור"א, סוטה ואיילונית פטורות צרותיהן (והן לא נשנו במשנה כיוון שבניגוד לשאר הנשים שנמנו במשנה אין בהן מצב של צרת צרה)

המקור לכך שהקרובות וצרותיהן פטורות מייבום

'אשה אף אחותה אף תקח לזכר... עליה'

'עליה' - אחות אשתו אסורה גם במקרה של ייבום (המילה 'עליה' כתובה בפרשת הייבום)

לזכר - גם צרותיה (של אחות אשתו) אסורות עליו, (ופטורות מייבום)

לזכר - גם צרות צרותיה (של אחות אשתו) אסורות עליו, (ופטורות מייבום)

אבל 6 הקרובות האסורות על כל האחים אינן נלמדות מאחות אשתו - ולכן צרותיהן מותרות.

מאחות אישה לומדים (בבנין אב) על 15 הקרובות (שאסורות באיסור כרת כמו אחות אישה) - שהן וצרותיהן פטורות מייבום.

המקור לכך שהמייבם קרובה או צרה נענש

'כי כל אשה יצאה מכל התוצאות'